

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci navrhovatele **LAHOS s.r.o.** se sídlem Kolejní 3311/3, Ostrava, zastoupeného JUDr. Dalilou Pelechovou, advokátkou se sídlem Čs. legií 1364/20, Ostrava, proti odpůrci **Statutárnímu městu Ostrava** se sídlem Prokešovo náměstí 1803/8, Ostrava, ve věci opatření obecné povahy – územního plánu Ostravy ze dne 21.5.2014 č.j. SMO/192049/14/ÚHA/Slo,

t a k t o :

- I. Návrh se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podaným návrhem se navrhovatel domáhal zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu Ostravy, který nabyt účinnosti dne 6.6.2014 (dále jen UP), a to „v části 7.4, vymežující plochu pro asanaci A3 „Zbořeniště po těžkém průmyslu-chemické výrobě-bývalé Urxovy závody“, k.ú. Zábřeh-VŽ, výměra 22,75 ha (jak v rámci k.ú., tak celkem)“ – dále jen plocha AS 3.

Navrhovatel (vlastník pozemků vymezených jako plocha AS 3) v návrhu nejprve rozsáhle popsal historii svého vlastnictví od roku 1997, své snahy o vyčlenění pozemků ze stavební uzávěry a poté ze zóny asanace v předchozím územním plánu a podání námítky proti nyní přezkoumávanému UP. Návrhové námítky (bod IV až VIII návrhu) lze členit podle kroků algoritmu přezkumu UP (srov.

rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen NSS – ze dne 27.9.2005 č.j. 1 Ao 1/2005-98) následujícím způsobem.

Ke kroku 3:

- 1) Odůvodnění námitky se nevypořádalo s částí Analýzy rizik ohledně nápravných opatření, účelově vycházelo jen z části dokumentující kontaminaci lokality.
- 2) Odůvodnění námitky se nevypořádalo se závěry projektu ochrany vodního zdroje (projekt DANCEE). Tuto ochranu bude ostatně nutno realizovat fakticky bez ohledu na způsob využití lokality.
- 3) Není pravdou (jak uvedl odpůrce v odůvodnění námitky), že se navrhovatel nijak nebránil proti změně územního plánu v roce 2008.
- 4) Odpůrce nezhodnotil řádně aktuální stav pozemků za situace, kdy navrhovatel provedl řadu demoličních prací spojených s úpravou přilehlého terénu a odstraněním podloží. Navrhovatel zde poukázal na vyjádření zpracovatele Analýzy rizik z června 2014.

Ke kroku 4:

- 5) Vymezení sanačního území kopíruje hranice pozemků vlastníka, nikoli kontaminované území – kontaminační mrak se rozprostírá i na značné části sousedních pozemků. Odpůrce přistupoval rozdílně k jednotlivým vlastnickým subjektům, jde o neodůvodněný zásah do navrhovatelových vlastnických práv.
- 6) Vzhledem k realizovatelným opatřením neexistuje žádný rozumný důvod pro zachování sanačního území a neprovedení změny na využití pro lehký průmysl.
- 7) Jediným zásadním důvodem pro dřívější vyhlášení stavební uzávěry byla ochrana vodního zdroje Nová Ves. Ten však je již zabezpečen záchytným drénem Hůrka, stavba byla dokončena v roce 2014. Pro vodní zdroj tedy již neexistuje nebezpečí.
- 8) Došlo k vyhlášení asanačního území, aniž byla dána existence závadných staveb, u nichž je ve veřejném zájmu nutno nařídit jejich odstranění. UP byl tedy vydán zřejmě mimo zákonný rámec.

Ke kroku 5:

- 9) Asanace je zásadním předstupněm eventuálního vyvlastnění soukromého majetku. Jediným důvodem pro zařazení území do asanační kategorie byla setrvačnost – za 10 let od vyhlášení stavební uzávěry v roce 2004 nedošlo k jakýmkoliv vyvlastňovacím řízením ohledně příslušných pozemků. Odpůrce se měl vypořádat s desetiletou nečinností příslušných úřadů.
- 10) Existující nezákonný stav (zařazení do ploch asanace) působí navrhovateli dlouhodobé majetkové škody (ušlý nájem, snížení ceny pozemků) a odrazuje smluvní partnery. Přitom existují opatření, jimiž lze odstínit případné negativní vlivy, což by bylo možno řešit v konkrétních řízeních podle konkrétních záměrů.

U jednání navrhovatel uvedl, že byl odpůrcem diskriminován, když odpůrce zařadil do území pro asanaci fakticky pouze navrhovatelovy pozemky a nerespektoval historické území Urxových závodů či území zasažené chemickou výrobou.

Odpůrce ve vyjádření namítl nedostatek aktivní legitimace navrhovatele, když tyto pozemky byly zahrnuty do ploch asanace změnou předchozího územního plánu v roce 2008. Odpůrce dovozoval, že ke zkrácení navrhovatelových práv mohlo dojít již tehdy a že navrhovatelovy námitky vlastně směřují k UP z roku 2008. Dále odpůrce uvedl, že se dostatečně vypořádal s navrhovatelovými námitkami, vycházel z Analýzy rizik i projektu DANCEE. Stále však přetrvávají rizika kontaminace vod i zdravotní rizika pro osoby. UP navrhuje způsob využití „Lehký průmysl“ spolu s podmínkou dekontaminace území před zahájením jakékoli výstavby. Zároveň vymezil danou lokalitu jako plochu pro asanaci, aby bylo umožněno řešit ekologické hrozby při nečinnosti vlastníka pozemků. Plochy pro asanaci byly přitom vymezeny v souladu se stavebním zákonem podle údajů z katastru nemovitostí. Odpůrce navrhl odmítnutí, resp. zamítnutí návrhu.

Podle § 101a odst. 1 s.ř.s. je návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Dle judikatury NSS tedy budou podmínky aktivní procesní legitimace splněny tehdy, pokud bude navrhovatel *„logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy“* (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120). V nyní posuzované věci není pochyb o tom, že navrhovatel vlastní pozemky na území dotčeném UP. V návrhu tvrdí možnost dotčení své právní sféry napadeným opatřením obecné povahy, a to způsobem, který není nemyslitelný. Otázku navrhovatelovy aktivní procesní legitimace nelze směřovat s otázkou aktivní věcné legitimace návrhu, tedy s otázkou jeho důvodnosti. *„Přípustný je ten návrh, který obsahuje zákonem stanovená (tedy mj. myslitelná a logicky konsekventní) tvrzení; není však nutné, aby tato tvrzení byla pravdivá. Pravdivost tvrzení je však naopak zásadní pro posouzení důvodnosti návrhu.“* (usnesení NSS č. j. 1 Ao 1/2009 – 120). Soud proto přistoupil k meritornímu projednání návrhu.

Z Územního plánu Ostravy, který nabyl účinnosti dne 6.6.2014 (dostupný na odpůrcových webových stránkách) soud zjistil, že UP byl veřejně projednáván 1.8.2013 s tím, že lhůta pro uplatnění námitek byla stanovena do 8.8.2013. Navrhovatel podal ve lhůtě námitku, v níž požadoval, aby byla spojena s jeho podáním ze dne 15.7.2013. V něm žádal o změnu platného územního plánu tak, aby jeho pozemky, zařazené do asanačního území, byly zařazeny do „území lehkého průmyslu“. Uvedl, že v areálu jeho firmy je vybudována infrastruktura pro umístění firem, může tam vzniknout několik set až tisíc nových pracovních míst, byla celá řada domácích i zahraničních investorů, kteří chtěli uskutečnit aktivity v navrhovatelově areálu. V roce 2002 byl ukončen projekt DANCEE, zaměřený na ochranu vodního zdroje Nová Ves, a na základě něho byl vybudován záchytný drén, proto již není důvod udržovat na uvedeném území asanační území. V roce 2010 byla v navrhovatelově areálu provedena analýza rizik, k jejím závěrům vydalo ministerstvo životního prostředí souhlasné stanovisko. V roce 2012 byly odstraněny poslední stavby, které měly vliv na životní prostředí (kotelna na mazut, naftalenka a záchytná nádrž pro únik vyráběných produktů). V námitce není uvedeno nic o nerovném zacházení či poukaz na jiné, sousední pozemky. Této námitce (č. 30) nebylo vyhověno s poukazem jak na projekt DANCEE, tak na Analýzu rizik. Odpůrce uvedl,

že v areálu navrhovatelovy firmy došlo ke kontaminaci horninového prostředí vlivem předchozí činnosti chemické výroby. V zájmu vytváření podmínek pro snižování nebezpečí ekologických katastrof nelze takto vymezenou plochu nezohlednit v UP. Pozemek i na základě podkladů dodaných navrhovatelem vykazuje tak zásadní znečištění, kontaminaci a riziko, jak pro zdraví lidí, tak pro strategický zdroj zásobování města pitnou vodou, že na něm nelze povolit stavby, které by znamenaly ohrožení zdraví lidí. Proto UP navrhuje tuto plochu na způsob využití „Lehký průmysl“ spolu s podmínkou dekontaminace území před zahájením jakékoliv zástavby. Současně vymezil území jako asanační z důvodu umožnění řešení případné ekologické hrozby při nečinnosti majitele pozemku. UP byl dále opakovaně veřejně projednáván 3.3.2014 s tím, že námitky bylo možno podávat do 10.3.2014, a to v rozsahu úprav provedených od předchozího veřejného projednání. Navrhovatel doručil odpůrci další námitku dne 8.4.2014, tato byla vyhodnocena jako námitka podaná po lhůtě s tím, že se k ní nepřihlíží (námitka č. 34). Odpůrce nicméně uvedl, že opožděnost námitky mu nebrání v tom, aby se nemohl zabývat věcným obsahem a prověřit tak z vlastního podnětu, zda navrhovatelův požadavek nenasměřuje ke lepšímu řešení UP. K vodnímu zdroji Nová Ves uvedl, že z důvodu jeho ochrany byly vytvořeny hydraulické bariéry, které čerpají znečištěnou vodu, to však není řešením, které trvale vyřeší dekontaminaci území. Informace o kontaminaci území vychází z dlouhodobých sledování území a ověřených údajů z více zdrojů. Vymezení kontaminovaného území vychází z umístění zdrojů znečištění a je vymezeno podle požadavků stavebního zákona po hranicích parcel. Vlastní řešení dekontaminace je nad podrobnosti příslušející UP. Nejedná se tedy o rezignaci na zhodnocení předloženého materiálu. Požadavek UP na asanaci a dekontaminaci vymezeného území ve vazbě na ohrožení v podobě zamoření chráněného strategického zdroje pitné vody lze oprávněně považovat za veřejný zájem, který je nutno nadřadit nad privátní zájem majitele takto dotčeného pozemku. Odpůrce vynakládá značné finanční prostředky na zajištění nezávadné pitné vody prostřednictvím hydraulických bariér, což nelze považovat za finální řešení problému zamoření, ale za řešení pouze dočasné a nákladné. Od veřejného projednání se nezměnily územní podmínky, nebyly ani vzneseny nové skutkové a právní skutečnosti, které by vedly k jinému posouzení námitky č. 30. Ze závěrů Analýzy rizik je zřejmé, že jediným možným nápravným opatřením, které bude nejspolehlivější sanační metodou z hlediska konečného efektu, je odtěžení kontaminované zeminy, její dekontaminace a zpětné uložení. Ostatní nápravná opatření jsou pouze částečným řešením ekologické zátěže a jejich realizací nebude zabráněno šíření kontaminace směrem k vodnímu zdroji Nová Ves. Současný majitel dotčených pozemků se při jejich nabytí podrobně seznámil s právním i faktickým stavem převáděných nemovitostí a zavázal se, že umožní realizaci všech opatření k nápravě. Z textové části UP vyplývá, že navrhovatelovy pozemky byly zařazeny jak do Ploch přestavby (část 3.2.2., plocha PŘ22) s navrženým způsobem využití Lehký průmysl a specifikací přestavby Změna využití území, Dekontaminace, tak i do Ploch pro asanaci (část 7.4, plocha AS 3).

Z dokladů předložených navrhovatelem soud zjistil, že projekt DANCEE byl společným projektem Ministerstva životního prostředí Dánského království, Ministerstva životního prostředí ČR a Města Ostravy, označil za nejvýznamnější riziko pro vodní zdroj areál bývalé továrny DEZA na destilaci dehtu (nyní navrhovatelův areál), s tím, že od roku 1993 je provozována hydraulická bariéra, zachycující alespoň částečně podzemní vodu na odtoku z lokality DEZA. Tato

bariéra však nezajišťuje plnou ochranu vodního zdroje, projekt doporučil vybudovat drén, který by zachycoval kontaminaci na čele západní větve kontaminačního mraku od lokality DEZA. Nařízením odpůrce č.2/2004 byla vyhlášena stavební uzávěra v městském obvodu Vítkovice (týkala se i navrhovatelových pozemků), přičemž byla zakázána výstavby jakýchkoliv novostaveb a provádění změn stávajících staveb kromě provádění udržovacích prací a kromě staveb souvisejících s prováděním dekontaminace území. Změnou územního plánu Ostravy č.118 R byl předchozí územní plán doplněn o Plochu pro provedení asanací nebo asanačních úprav: Plochu bývalého areálu Urxových závodů v k.ú. Zábřeh VŽ s tím, že tento areál je Stavenišťem zvláštního významu, v němž bude před zahájením nové výstavby provedena plošná asanace. Stávající kontaminované objekty budou demolovány a pozemky budou asanovány dekontaminací. Na navrhovatelovu objednávku vypracovala AQD-envitest, s.r.o. Analýzu rizik lokality DEZA-LAHOS, z jejíž závěrečné zprávy z roku 2011 vyplývá, že na lokalitě je dokumentována rozsáhlá kontaminace horninového prostředí v důsledku předchozí chemické výroby. Vzhledem k demolicím všech technologií a většiny původních objektů již nedochází k další dotaci znečištění do horninového prostředí. Kontaminace horninového prostředí by mohla v dílčích částech areálu představovat neakceptovatelné zdravotní riziko pro osoby, které by se tam dlouhodobě pohybovaly. Analýza obsahuje návrhy, jak redukovat rizika, a to jak on-site (pro uživatele lokality), tak off-site (rizika z migrace škodlivin). Zpracovatel Analýzy Ing.T. podal v červnu 2014 písemné vyjádření, v němž na základě navrhovatelova sdělení o provedení demoličních prací (mazutová kotelná, zachytná jímka, správní budova, kryt CO) uvedl, že lze předpokládat, že těmito pracemi byla odstraněna podstatná část zdrojů potencionálního zdravotního rizika pro osoby, které se zde budou dlouhodobě pohybovat. Potvrzení tohoto předpokladu by vyžadovalo doplňující výzkum s odběry a analýzami vzorků zemin a půdního vzduchu. Lze také předpokládat, že těmito pracemi byla odstraněna i významná část zdroje znečištění podzemních vod v této části lokality. V západní rizikové ploše zůstává situace beze změn. Ze 3 mapových snímků a plánu Urxových závodů (předloženo navrhovatelem u jednání) soud zjistil, že navrhovatel je vlastníkem levé (západní) části původních chemických závodů.

Krajský soud považuje odůvodnění námítky č.30 za logické a přiléhavé. Z výše uvedených podkladů jednoznačně vyplývá (především z Analýzy rizik, předložené navrhovatelem), že lokalita označená odpůrcem jako AS 3 je nadále kontaminována a představuje riziko jak pro osoby v lokalitě, tak i pro blízký vodní zdroj. Proto bylo území zcela správně zařazeno do Ploch pro asanaci. Účelem UP není řešení konkrétních opatření nápravy, určuje přípustné a nepřípustné aktivity v jednotlivých územích, proto se nezabýval částí Analýzy rizik, popisující možná nápravná opatření. Soud zdůrazňuje, že navrhovatelovy pozemky byly zařazeny do Ploch pro asanaci z preventivních důvodů (aby mohlo být případně zasaženo při nečinnosti vlastníka v případě ekologické hrozby) a že byly zároveň zařazeny do Ploch přestavby s využitím Lehký průmysl, tedy tak, jak navrhovatel požadoval, přičemž byly logicky stanoveny podmínky, které musí být splněny před výstavbou. Námítka 1) je nedůvodná.

Odpůrci je situace kolem vodního zdroje Nová Ves pochopitelně známa, podílel se na projektu DANCEE a činí potřebná opatření k ochraně zdroje pitné vody pro Ostravu. Je pravdou, že se odpůrce v odůvodnění námítky č. 30 nijak výslovně

tímto tématem nezabýval, avšak nelze přehlédnout, že ještě v průběhu tvorby UP se tomu odpůrce konkrétně a přesvědčivě věnoval z vlastního podnětu, v reakci na opožděnou navrhovatelovu námitku č. 34. Krajský soud sice nepokládá takový postup za procesně dokonalý, nicméně za přijatelný, už jen s ohledem na stručnost navrhovatelovy námítky č. 30 a její jednoznačné soukromopodnikatelské zaměření. Lze tedy uzavřít, že ačkoli se podstata námítky 2) zakládá na pravdě, má soud za to, že výše popsaným postupem nedošlo v konečném důsledku k poškození navrhovatelových práv.

Námitka 3), zda se navrhovatel nějak bránil či nebránil proti změně předchozího územního plánu v roce 2008, je pro nyní projednávanou věc zcela bezpředmětná a ani kladná, ani záporná odpověď na ni nemůže ničeho změnit na nynějším UP.

Navrhovatel v námitce č. 30 pouze uvedl, že v roce 2012 byly odstraněny poslední stavby, které měly vliv na životní prostředí – netvrdil, že by na území nebyla žádná kontaminace. Jak vyplývá z Analýzy rizik, kontaminace se týká horninového prostředí, nikoli (pouze) staveb na povrchu. Pokud jde o vyjádření zpracovatele Analýzy rizik, soud především poukazuje na to, že je z „června 2014“, přičemž UP nabyl účinnosti 6.6.2014, takže toto vyjádření nemohlo mít žádný vliv na tvorbu UP. Kromě toho se ve vyjádření jasně uvádí, že LZE PŘEDPOKLÁDAT, že provedenými pracemi byla odstraněna PODSTATNÁ část zdrojů potencionálního rizika...vyžadovalo by to doplňující průzkum, odběry a analýzy vzorků...a navíc se vyjádření týká jen části navrhovatelova areálu. Námitka 4) je nedůvodná.

Krajský soud se ztotožňuje s odpůrcem v tom, že do Ploch pro asanaci je třeba zařadit ty pozemky, v nichž/na nichž se nacházejí ohniska znečištění, nikoli pozemky, na které zasahuje kontaminační mrak. Tato argumentace je logická, neboť míří ke zdroji, nikoli pouze k projevům kontaminace. Vzhledem k tomu, že podkladem pro UP je mj. katastrální mapa (srov. § 3 vyhlášky č. 500/2006 Sb.), jsou plochy v UP navrhované pro jednotlivé účely tvořeny konkrétními pozemky identifikovanými podle údajů katastru nemovitostí. Námitka 5) je nedůvodná, když její druhá část (odpůrce přistupoval rozdílně k jednotlivým vlastnickým subjektům) je natolik obecná, že nebylo možno se jí zabývat.

Podle navrhovatele neexistuje – vzhledem k realizovatelným opatřením – žádný rozumný důvod pro zachování sanačního území a neprovedení změny na využití pro lehký průmysl. S tím ale krajský soud nesouhlasí. Jednak navrhovatelovy pozemky byly zařazeny do Ploch přestavby s navrženým způsobem využití Lehký průmysl, jednak nadále existuje kontaminované území a s tím spojená rizika pro životní prostředí. Odpůrce se navíc snaží chránit vodní zdroj, ovšem jeho opatření jsou odstraňováním následků, nikoli příčiny, dokud bude existovat kontaminované horninové prostředí. Řešení, přijatá UP (možnost výstavby až po dekontaminaci, preventivní zařazení do ploch pro asanaci), jsou podle soudu rozumná, pochopitelná a zákonná. Námitka 6) není důvodná.

Soud nesouhlasí ani s navrhovatelovým tvrzením, že pro vodní zdroj již neexistuje nebezpečí. Jak již bylo řečeno výše, ochrana vodního zdroje, ať již hydraulickou bariérou či drénem, je následná, zachycuje kontaminované vody, ale

neřeší samotný zdroj znečištění a tedy riziko pro životní prostředí. Námitka 7) je nedůvodná.

Z navrhovatelova tvrzení, že došlo k vyhlášení asanačního území, aniž byla dána existence závadných staveb, u nichž je ve veřejném zájmu nutno nařídit jejich odstranění, je zřejmé, že navrhovatel směřuje vymezení plochy asanace v UP se zcela odlišným právním institutem, a to s územním opatřením o asanaci území podle § 97 odst. 2 a § 100 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů – dále jen stavební zákon. Navíc z tohoto institutu pouze účelově vyjímá část, v níž se hovoří o stavbách. Námitka 8) je nedůvodná.

Navrhovatel dále namítal, že jediným důvodem pro zařazení území do asanační kategorie byla setrvačnost, když za 10 let od vyhlášení stavební uzávěry v roce 2004 nedošlo k jakýmkoliv vyvlastňovacím řízením ohledně příslušných pozemků. Stavební uzávěra nemá zhora nic společného s vyvlastňováním, znamená zákaz výstavby na daném území, aniž by jakkoli jinak přímo zasahovala do práv vlastníků. Zařazení pozemků do ploch asanace v UP nelze ztotožňovat s vyvlastněním. V souladu s § 170 odst. 1 stavebního zákona LZE za stanovených podmínek odejmout či omezit práva k pozemkům a stavbám, nejedná se tedy o automatický následek zařazení do ploch asanace v UP. K vyvlastnění je nutno prokázat veřejný zájem, a to v samostatném vyvlastňovacím řízení. Odpůrce neměl povinnost vypořádat se v UP s tím, že za dobu od zařazení navrhovatelových pozemků do ploch asanace v předchozím UP v roce 2008 nedošlo k jejich vyvlastnění. Zařazení do ploch asanace v nynějším UP, jak již bylo řečeno, má preventivní charakter, je pojistkou pro případ, že by se vlastník nebyl dostatečně schopen vypořádat s ekologickou hrozbou. Námitka 9) je nedůvodná.

Navrhovatel na závěr uvedl, že existující nezákonný stav (zařazení do ploch asanace) mu působí dlouhodobé majetkové škody (ušlý nájem, snížení ceny pozemků) a odrazuje smluvní partnery. Přitom existují opatření, jimiž lze odstínit případné negativní vlivy, což by bylo možno řešit v konkrétních řízeních podle konkrétních záměrů. Zde se soud tedy zabýval otázkou proporcionality v užším smyslu a dospěl k závěru, že veškerá opatření tvrzená navrhovatelem jsou pouze dočasná a neřeší spolehlivě podstatu věci – dekontaminaci pozemků, ať již s ohledem na blízký vodní zdroj či na rizika vyplývající z kontaminace pro osoby, pohybující se v areálu. Krajský soud souhlasí s odpůrcem, který v tomto konkrétním případě nadřadil veřejný zájem – ochranu životního prostředí a zdraví lidí – nad zájem navrhovatele jako jednotlivce (ekonomické, podnikatelské záměry). Námitka 10) je nedůvodná.

Pokud jde o tvrzení, že navrhovatel byl diskriminován, když odpůrce zařadil do ploch pro asanaci pouze navrhovatelovy pozemky a nikoli všechny pozemky historických Urxových závodů, je třeba říci, že tato námitka se poprvé objevila až u jednání soudu a nebyla ani v náznaku součástí navrhovatelovy námítky č. 30 v průběhu přijímání UP. Odpůrce tedy neměl možnost ani povinnost vyjádřit se k tomuto tvrzení, a zároveň z ničeho nevyplývá, že by navrhovateli cokoliv bránilo v tom, aby tuto námitku v procesu přijímání UP vznesl. Soud podotýká, že tato námitka je koncipována rozdílně od námítky 5), v níž se jednalo o vymezení území kontaminovanými pozemky vs. kontaminačním mrakem, proto nebylo možno

považovat námitku vznesenou u jednání za pouhé doplnění námitky 5). Námitka diskriminace vznesená u jednání je opožděná, a proto se jí soud blíže nezabýval.

Soud proto v souladu s § 101d odst. 2 větou druhou s.ř.s. návrh jako nedůvodný zamítl.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení je odůvodněno § 60 odst. 1 s.ř.s. Procesně úspěšný ve věci byl odpůrce, soud mu však nepřiznal právo na náhradu požadovaných nákladů právního zastoupení, neboť zastává názor, že odpůrce – statutární město – sám disponuje dostatečným odborným aparátem na to, aby byl schopen obhájit své opatření. Náklady na právní zastoupení tudíž soud nepovažuje za účelně vynaložené.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 27. dubna 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu